

Hoe groot wordt *Ensis directus* aan de Belgische kust? Tweede bericht

Marie-Thérèse Vanhaelen

Ruim 15 jaar na de introductie van de Amerikaanse zwaardschede *Ensis directus* aan de Belgische kust in 1987 en 10 jaar na de publicatie van mijn grootste vondsten van 1990 tot 1993 (Vanhaelen, 1993), maximum afmeting was toen 18,7 cm x 3,1 cm gevonden op 15 mei 1993 te Koksijde, bekijk ik opnieuw de grootste doubletten die sinds 1993 aan de Westkust aanspoelden.

Tabel 1. Na zorgvuldig opmeten kon volgende tabel samengesteld worden. Ik beperkte me tot de doubletten van 18 cm en groter.

datum	vindplaats	aantal	afmetingen
16-02-97	Kok	1 d.	18 cm x 2,9 cm
14-05-00	Kok	1 d.	18,65 cm x 3,2 cm
30-04-02	Sib	1 d.	18 cm x 2,7 cm
06-05-02	Odk-Kok	1 d.	19 cm x 2,7 cm
18-07-02	Kok	1 d.	18 cm x 2,7 cm
26-08-02	Kok	1 d.	18 cm x 2,5 cm
02-09-02	Sib	1 d.	18 cm x 3 cm
10-10-02	Kok	1 d.	18 cm x 3 cm
20-10-02	Sib	1 d.	18,4 cm x 2,7 cm
23-09-03	Kok	1 d.	18,9 cm x 3 cm
10-10-03	Kok	1 d.	19 cm x 2,7 cm
13-10-03	Kok	1 d.	19 cm x 3,2 cm

Tussen 1994 en 2004 werden nog 65 doubletten, tussen 17 en 18 cm aan de Westkust verzameld. Vermoedelijk zijn er reeds veel meer Amerikaanse zwaardscheden van ongeveer 17 cm aangespoeld. Exemplaren tussen 16 en 17 cm spoelden regelmatig overvloedig aan op de Westkust, zeker al vele honderdtallen.

De grootste Belgische exemplaren zijn in hun 10^e jaar. Gezien het feit dat bovengenoemde vondst uit 1993 toen reeds 18,7 cm groot was, en dat 10 jaar later de erg schaarse “supergrote” exemplaren 19 cm bereiken, lijkt het mij weinig waarschijnlijk dat *Ensis directus* nog groter zal worden voor onze kust.

Literatuur

Vanhaelen, M.-Th., 1993. Hoe groot wordt *Ensis directus* (Conrad, 1843) aan de Belgische kust? De Strandvlo, 13 (4): 142-143.

**Ter Yde 1
8670 Koksijde**

Poëzie

Strandgezicht

Strand van verlatenheid
waar alles grijs is,
met glad en olieachtig water zonder wind,
de lege weg naar andere kusten.

Glibberige algen groeien op de bodem,
groengrijs en bruin,
en op het strand
liggen hopen rottend wier.

Op de vergeten plaats van het leven
staan de wolken stil,
en zwarte schaduwvogels
wijzen met spitse snavel
naar de leegheid van de plaats,

terwijl hun hese kelen
krijzen tegen de droge, lege boten die er liggen.

**Ole Sarvig
Uit: Grønne digte, 1943
Vertaling Gerard Rasch**